

זוהר חלק ב' פרשת ויקהל דף ר"ט ע"ב

על ידי אמירת פרשת הקטרת מסתלק הזוהם וכך עולים התפילות וכו'

ואם הזוהם לא יסתלק כל רע לא יסתלק, שהכל בזה תולה.

בא וראה, שהקטרת קודמת היא תמיד לפני הכל, ולפיכך נצרך להקדים מעשה הקטרת לפני התפלה של השירות והתשבחות, לפי שכל זה אינו עולה, ואינו מתקן, ואינו מתקשר, עד שנסתלק הזוהם.

מה כתוב: "וְכַפֵּר עַל הַקֹּדֶשׁ וּגו'" בתחלה, ואחר כך **"וּמִפְשְׁעֵיהֶם לְכֹל חַטָּאתָם"** (ויקרא טז, טז), ועל כן נצרך לכפר על הקודש, להעביר הזוהם, ולטהר את המקדש, ואחר כך שירות ותשבחות ותפלה, הכל כמו שאמרנו.

זכאים הם ישראל בעולם הזה ובעולם הבא, שהרי הם יודעים לתקן התקון שלמעלה ושלמטה, עד שנתקשר הכל ביחד בקשר אחד, באותו הקשר העליון, בתקון האותיות הנרשמות, שהקדוש ברוך הוא נקרא בהן.

זוהר חלק ג' פרשת בהעלתך דף קנא ע"ב

מהמזבח הפנימי יוצא שפע למזבח החיצון

רבי אלעזר אמר, כתוב: "שֶׁמֶן וְקֹטֶרֶת יִשְׁמַח לֵב" (משלי כז, ט), הרי ביארו, שמזבח הפנימי והמנורה עמדו ביחד להמשיך שמחה, וביארנו, ששני מזבחות היו, אחד לפנים מהכל, וזה שעמד להמשיך שמחה, ואחד שעמד מבחוץ להקריב קרבנות, ומזה הפנימי נשפע לזה שמבחוץ.

הקטורת נקרב בשעה שיש הדלקת המנורה

ומי שרואה ומבין, יבין חכמה העליונה, סוד הדבר אדני' הוי"ה ה'יז], ועל כן לא נקרב קטרת אלא בשעה ששמן המנורה נמצא.

זיו הזוהר - מזבח החיצון נגד השם אדני', ומזבח הפנימי נגד השם הוי"ה בניקוד צר", שמרמז על עולם הבינה, והיינו מלכות ובינה אימא תתאה ואימא המתקת הדינים. עלאה, שכל מזבח רמז על בחינת נוקבא, וידוע שהבינה אף על גב דמינה דינין מתערין, יש בה כח המתקת הדינים.

קטרת ממשיך שמחה ומבטל דינים

מצינו בספר של שלמה המלך, קטרת היא להמשיך שמחה ולבטל המיתה, מה הטעם, לפי שהדין ממזבח החיצון נמצא, וחדוה ושמחה והתקשרות האורות היא ממזבח הפנימי, שכל שמחה בו קיימת, וכאשר כח הפנימי נתעורר, כל דין נסתלק מהחיצון, ואינו יכול לעשות דין, ולפיכך קטרת קיימת לבטל המיתה, ולכך הקטרת היא התקשרות הכל, וזאת נקרב במזבח הפנימי, זכאים הם ישראל בעולם הזה ובעולם הבא, עליהם כתוב: **"וַיֹּאמֶר לִי עֲבָדֵי אֹתָהּ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֶתְפָּאֵר"** (ישעיהו מט, ג).

גודל מעלת התפילה

זוהר חלק ב' פרשת ויקהל דף רא ע"א

העבודה הגדולה של תפילה

פתח רבי יוסי ואמר, **"וַיֹּאמֶר לִי עֲבָדֵי אֹתָהּ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֶתְפָּאֵר"**, כאן מדבר בענין התפלה שצריך האדם להתפלל לפני הקדוש ברוך הוא, שהיא עבודה האחת הגדולה והיקרה, באותן עבודות של רבונו.

תפילה הוא עבודה פנימית

בא וראה, יש עבודת הקדוש ברוך הוא שקיימת במעשה, שהיא עבודה הקיימת בפעולת הגוף, ויש עבודת הקדוש ברוך הוא שהיא עבודה פנימית יותר, והיא עיקר הכל.

בי"ב אברים חיצונים תלויים המצוות ובפנימים תלויים תפילה ותורה

בהגוף יש י"ב אברים, העומדים לפעולת הגוף, ואותן אברי הגוף עבודת הקדוש ברוך הוא שבמעשה קיימת בהם, לפי שעבודת הקדוש ברוך הוא שבמעשה בשני צדדים קיימת באברי הגוף החיצונים^[טז], ויש י"ב אברים אחרים פנימים שהם תוך הגוף בפנים^[טז], והם תקונים פנימים בתוך הגוף, שיתתקן בהם תקון הרוח, שהיא עבודה יקרה ופנימית להקדוש ברוך הוא, כמו שביארנו בענין סודות הפנימים שאמר רבי שמעון, שהם סוד החכמה העליונה, הנודעות בין החברים, אשרי חלקם.

תפילתו של אדם בוקעת רקיעים

תפלת האדם היא עבודת הרוח, והיא קיימת בסודות עליונים, והאנשים אין יודעים, שהרי תפלת האדם בוקעת אוויר, בוקעת רקיעים, פותחת פתחים ועולה למעלה.

וזהו הזוהר

טו. י"ב אברים החיצונים הם ב' עינים, ב' אזנים, חוטם, ב' ידים, ב' רגלים, ג' אברי הזכרות, והם בתרין סטרין, בחינת ימין ובחינת שמאל, חסד וגבורה. טז. י"ב אברים הפנימיים הם מוח, לשון, קנה, ושט, לב, ראייה, כבד עם יותרת הכבד, מרה, טחול, ב' כליות, קיבה עם האצטומכא, ושאר המעיים, בכלל המוח הוא גם כן חוט השדרה.